

Sõna

Tarkus ütleb: Kui Issand valmistab taevad, olin mina seal, siis kui ta joonistas sõõri sügavuse pinnale. Õp 8:27

Mõte

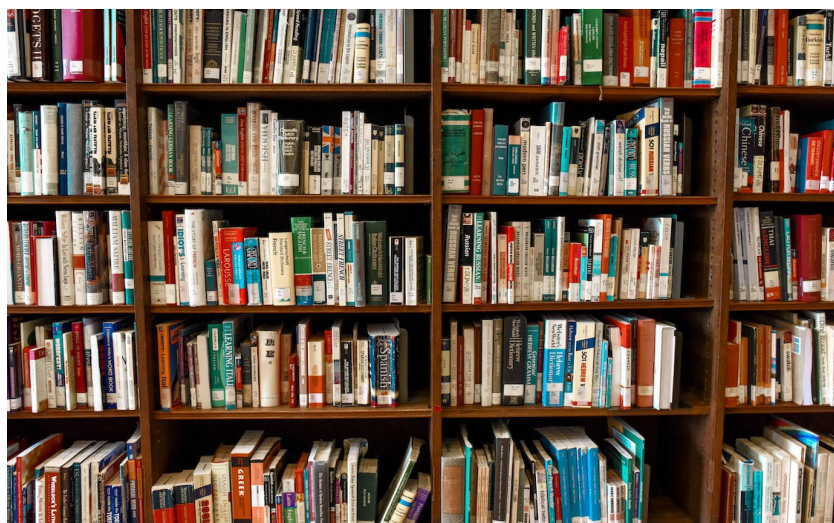
September on tarkusekuu. Õpetussõnade raamatus kirjeldatakse tarkust kui mingit ülemaist olevust, kes öeldakse juba maailma loomisest saadik olemas olevat. Selles salmis kujutatakse Loojat nagu arhitekti joonestuslaua taga. Ja sellesama laua peal sünnib kohe ka tarkus. Sellega tahetakse öelda, et tarkus on jumaliku korruga kaasnev omadus. Tarkus, mõistlikkus ja teadmised – need on asjad, mida inimene on ka ajast aega väga hinnanud.

Palve

Issand, anna meile tarkuse ja mõistlikkuse vaimu, tõe tundmise ja armastuse vaimu, et võiksime teenida Sind ja oma ligimest Jeesuse Kristuse eeskujul. Aamen

**Leerimajas avatud
kodukohvik**

RAAMATUKOGUDE AASTA 2022 KUTSUB LUGEJAIT PIIBLIT LUGEMA

2022 aasta on nimetatud Raamatukogude Aastaks. Sõna raamatukogu võttis kasutusele Fr.R Kreutzwald. Sellega seoses kutsutakse eestlasi üles sel aastal lugema erinevate autorite teoseid, sealhulgas ka Piiblit. 1739 aastal esmakordselt põhjaeestikeelsena ilmunud Piibel, õpetaja Anton-Thor Helle tõlkes, on eestlaste jaoks olnud ajalooliselt tähtsaim raamat aabitsa ning rahvuseepose kõrval ja tähendab enamikule palju.

Raamatukogude Aasta 2022 kutsub kõiki inimesi avastama Pühakirjas leiduvaid „aardeid“ ja nende üle mõtisklema. On heaks tavaks saanud alustada Pühakirja lugemist Uue Testamendi evangeeliumitest, kuid alustuseks võib valida ka Psalmide või näiteks Õpetussõnade raamatu.

Head Raamatukogude Aastat kõigile Elulätte lugejatele!

PIIBLIVÕTI

Harilik koriander

Harilik koriander või lihtsalt koriander on Vanast Testamendist pärit üheaastane ürt, mida tundsid juba egiptlased. Piiblis on koriandrit mainitud enam kui 300 korda. Kui Mooses saatis maakuulajad töötatud maale selle vilju kaema, tulid maakuuljad tagasi, kandes viinamarjakobart, mida tuli kanda kahe mehe vahel. Nad tõid kaasa ka aniisi ja koriandrit. Taim ise on kitsaste tumeroheliste läikivate lehtedega. Võib kasvada kuni 50 cm pikkuseks ja välimuselt meenutab see pigem varsellerit. Õied väikesed, valged või kergelt roosakad.

Koriander on arvatavasti üks vanimaid maitsetaimedekultuure, mida Vanas-Egiptuses kasutata õpiti.

Päikesejumala Ra auks korraldatud pidustustel tuli pruudieas naisterahvastel koriandrit kaasas kanda - seekaitses kurja silma eest. Üldiselt kasutati koriandrit aga lambaliha valmistatud toitude maitsestamiseks.

Poisid Vanavabriku tänavalt.

X osa

Toitsi öde, Diina Ummelas, arvas end alati teadvat, kuidas on õige. Elu õpetab inimesi alati rohkem, oli neiu arvamusel ja paljud pealinnast pärit otsused ning arvamusel teda eriti milleski ei peata. Täditütar Loore oli teda küll telefonitsi hoiatanud Joonas Pihlakaga suhtlemise eest, aga Diina ei soovinud juba niigi haiget ja leinas noormeest veelgi rohkem kurvastada. Mingu vend pealegi kooli, küllap tema siin juba hakkama saab.

Aga viimaste päevade sündmused olid tüdrukule õpetanud, et miski siin elus pole kindlamast kindlam. Kõik võib muutuda vaid hetkega, püüa kui tahes tubli olla. Kui ta siis poekottidega lahvka juurest kodu poole sammus, tõusid talle pisarad kurku. Kuidas veel Joonas pidi end tundma, mõtles neiu. Et see elu peab ka nii ootamatusi täis olema! Nüüd oli siis asjade seis selline, et Eedi Pihlakas, vana kooliõpetaja oli surnud, tema sõber Joonas täiesti murest murtud ja noh, venna peale ei tahtnud neiu isegi mõelda. Kes teab, mis veelgi veel mõtetes liigub. Nii jõudis Diina bussipeatuseni ja nägi seal valge kepiga istuvat Holgerit. Neiu teadis, et poiss oli vaegnägija ja teda oma tumedate päikeseprillide tagant ei näe, aga kõigele vaatamata on vaegnägijatel väga hea kuulmine, aias Diina. Klaasist ootepaviljonini jõudnud, pani Diina ostukotid maha:

„Tere, Holger!“

„Tsau, ma sain kohe aru, et see sina oled,“ ütles poiss.

„Tohoo! Kuidas moodi?“

„Sinu jalaastumiste järgi. Kuidas eluke veereb siis?“

Diina ei teadnud, mida vastata.

„Tean, tean, Pihlaka vanamees, ta on surnud ja sina murrad nüüd oma väikest pead, kuidas seda perekonda aidata. Mhmm, rääkisime sellest juba sinu vennaga. Pidime õhtul Joonase poole minema, aga tead mis ma sulle nüüd ütlen, sina ei suuda kõiki maailma leinas peresid aidata!“

Seda ära võta endale mitte mõttessegi!“

„Aga Holger, ma ju ainult Joonast, sest...“ Diina jättis targu lause lõpetamata.

„Mina mitte ei mõista, mis asi see viimasel ajal Nõgesnõmme elanikele on sisse läinud? Elu nagu kehvemas Mehhiko seebikas. Vaata, ma siin käisin üks päev emaga pealinnas. No enam mitte ei taha minna. Kuidas nad küll selle kiirustamisega seal oma enese ninagi ära ei unusta?“

„Holger!“

„Mis? Sulle siis meeldiks pealinnas, Diina?“

„Seda nüüd mitte, aga Joonas, tema käis ka ühel päeval oma isaga Tartus ja Tartu, no see on ju hoopis teine asi. Toits läheb sinna kooli, jah ülehomm juba lähemki.“

„No jah, eks ta ole. Aga vennas hakkab sul ju nädalavahetustel ometi Nõgesnõmmel käima? Hakkab ju?“

„Ma ei tea seda. Küllap vist. Holger, ületüldse on sul täiesti õigus. Ka väikestes kohtades saab elada.“

„Kus su vend praegu resigeeerub? Tead temast midagi?“

„Ausalt öeldes ei oska öelda.“

„Kuule, Diina. Ma ei ole siin mingi tagumikusügaja. Kui oli Toitsiga jutt, et läheme Joonast vaatama, siis nii ka teeme. Asju tuleb teha. Nii sama sooja õhku suust välja ajada on suhteliselt mõtetu ja seda oskavad paraku enamus.“

Diina vakatas. Taga paremaks! Kas tema veli on nüüd ka sõnamurjaka? Diina võttis ostukotid pingilt ja mõistis, et midagi oli varsti juhtumas. Kas mitte tema ei peaks teada saama, kasvõi kuidagi, mis poistel tegelikult plaanis on. Tõsi, oli ta ju Joonasele kirjutades tunnistanud, et oleks parem, kui nad mõnda aega ei kohtuks. Aga nüüd, kui asjaolud olid muutunud. Kas tohib, võib, ta siis oma nina venna tegemistesse toppida? Kadunud vanaema Taali jutust mäletas tüdruk küll ütlust, et liigne uudishimu pidi patt olema ning et liigne jutt tuleb suhu tagasi ajada.

Loomulikult oli pime Holger tegudeinimene, vaatamata oma puudustele ja seda ei saanud ju noormehele pahaks ka panna. Aga see, et midagi väga olulist oli teoksil, ei andnud neiuale enam rahu. Väliukse trepil taskutes maja väliukse võtit otsides, avastas neiu, et oli võtme koos rahakotiga lahvka kassa-aparaadi juurde unustanud ja nüüd on kaubabuss juba teab mis suunas sõitnud. Diina asetas ostukotid maja trepile, pani känd silmadele ja puhkes tihkudes nutma.

No on alles päev! Samal ajal ootas Holger ikka veel bussijaamas.

„Ummelas, no kuhu sa ometi jääd?“

Noormees tundis nagu oleks tal silmad kalasoomustega kaetud. Ärevus hakkas tasapisi võimust võtma. Järgneb

